

Het virus van Tom

Tom besloot een virus te maken.

Hij was een buitengewoon slimme jongen. Een virus maken was voor hem tegelijkertijd een uitdaging en kinderspel. Na enkele minuten was de klus geklaard. Nu nog een naam vinden : “Engel”, dat vond hij wel leuk !

Het virus dat Tom maakte was een heel kwaadaardig virus. Zo kwaadaardig dat het de computer van Tom aanviel. Heel het geheugen van zijn computer werd opgegeten.

Na deze lekkere maaltijd ging Engel via het internet op zoek naar een andere computer. Daar at hij met veel smaak eerst de agenda op. Hij moest er een boertje van laten.

“Ik wist niet dat ik vrijdag naar de kapper moest”, dacht Engel bij zichzelf. En ook bij die computer werd het geheugen helemaal verslonden.

Het volgende slachtoffer was de computer van de meester van Tom. Dat had voor Tom heel nare gevolgen.

Al de goeie resultaten die hij behaalde bij de examens, werden in één klap veranderd in een 0/10. De ouders van Tom zouden er niet fier op zijn !

Engel wist van geen ophouden, zo’n honger had hij.

Het volgende slachtoffer was het geheugen van de Ipod van Emma, de vriendin van Tom. Terwijl hij toch bezig was, werden ook de computers van alle kinderen van de school van Tom met de grond gelijk gemaakt.

Het kleine virusje was door de massa voedsel gegroeid tot een echt monster. Engel was Duivel geworden.

Duivel liet zijn oog vallen op de computer van het Amerikaanse leger. Hij probeerde met alle macht de wereld te vernietigen door de atoomraketten af te vuren op alle grote steden.

Gelukkig moest het virus plotseling overgeven omdat het te veel had gegeten.

Nu was Duivel weer veranderd van een monster naar de aardige Engel want al het kwaad was uit zijn maag verdwenen. Al de schade die Duivel had aangericht, werd plotseling door Engel weer hersteld.

Met hangende pootjes kwam Engel opnieuw aan in de computer van Tom. Hij had nog iets goed te maken want Tom had van zijn ouders heel wat te horen gekregen voor zijn slechte punten.

Tom vond Engel al snel terug in zijn computer en het viel hem op dat het virus heel geworden was. Daarop sloten de twee heel vlug terug vriendschap en beleefden een leuke tijd met elkaar.

Om zijn vriend een plezier te doen gaf Tom een speelkameraadje aan zijn virus : een tweede virus om mee te spelen. Ook dat virus kreeg een naam, zijn eigen naam, “Tom”.

Wat er toen gebeurde, zou Tom in zijn hele leven niet vergeten !

Tom vulde de naam in van het nieuwe virus : T O M.

Een vreemde kracht zoog Tom in zijn computer en sloot hem op. Hij zag het eerste, aardige virus, Engel, vlak bij hem maar het tweede was nergens te bespeuren.

Toen kreeg Tom de schik van zijn leven : dat leuke, nieuwe virus, dat nieuwe speelkameraadje ... dat was HIJZELF ! ! !

Met alle macht probeerde Tom te ontsnappen uit zijn eigen computer. Hij spartelde door het geheugen en liep door alle programma’s maar kon de “Exit” niet vinden.

De hele tijd liep Engel achter hem aan te smeken om te spelen. Tom had nu wel geen zin in een spelletje. Hij had andere zorgen want hij moest er niet aan denken dat hij de rest van zijn leven zou moeten doorbrengen in een computer.

Engel zag dat Tom heel ongelukkig was. Nu was het tijd om iets goed te maken. Hij had de gelegenheid om al de last, die hij Tom had bezorgd door zijn vraatzucht, te vergoeden.

Engel drong nog één keer binnen in het programma van Toms computer, niet om er zoals de eerste keer alles kapot te maken, maar om Tom te helpen ontsnappen. En het lukte !

Met een ietwat suf hoofd landde Tom weer in de mensenwereld. Het eerste wat hij deed, was in zijn computer op zoek gaan naar zijn virusjes.

Gelukkig waren ze er nog allebei en de drie vrienden hadden elke dag nog veel plezier samen.

Maar een virus bijmaken, daar wilde Tom niet meer van weten. Daarvoor had hij een te nare tijd beleefd !